

הוורגים את הבא על העיטה (27) היבי דיננו? על איזה עדות סומכים להורגנו, והרי אין העדים רואים את העיטה בדקוקן.

ומתרצין: **בשםיאל –**

דאמר שםיאל: דין עדות במנאפים (28) – **משיראו במנאפים!**

די בכך שיראו העדים שנוהגים כדרכם תשמש כדי לחייב את הבועל והנבעלת, ואינם צריכים להעיר שראו כמכחול משופורת.

אך בבועל את העיטה שחיב מיתה בית דין, היבי הוא עבדי, כיצד היו עושים לפוטרו מז המיתה?

ומבאرين: **אבי ורבא, דאמרי תרוויהו:**

שואלים היו את העדים: האם ראייתם שהוא בועל את העיטה **במי שמכניס מכחול בשופורת?**

משל הוא לדרך ניאוף. וכךון שאין העדים מסתכלים בכך, היה הבועל נפטר מעונש המיתה.

ומקשיין: אם כן, ורבנן שלדעתם כן היו בשופורת.

הדרון עליך פרק כיצד העדים

כמכחול בשופורת ולרבי טרפון ורבי עקיבא אף שאין צורך שיידרו בכך, אם בדקום ולא ידעו, בטללה עדותן.

28. הריטב"א כתוב, דהינו רק בדייני נפשות שבhem עוסקת משתנתנו. אך לענין להפסיד לאשה כתובה, די בעדי כיעור. ואילו רבינו תם (ביבמות כד ב') נקט, שאין די בעדי כיעור להוציא אשה מבعلاה, אלא אם ראו כדרכם המנאפים.

וכן דיקון מהר"ף, שהביא מסקנת סוגין, אף שאין מיתה בית דין בזמן זהה. ובכחרכו שהנפקה מינה היא לאסורה אשה על בעלה, שאין אוסרים בעדי כיעור גרידא, ואין הם מועילים אלא למנוע שלא תנsha למי שכירעה עמו.

אך הבה"ג כתוב, שאין אוסרים אשה לבעלתה עד שיראו כמכחול בשופורת.

והרא"ש (ביבמות פ"ב אות ח') הביאו, ותמה עלייו, שם בעדות נפשות די בכך שיידרו שראו כדרכם המנאפים, ונחרג הנואף, על אף שאמרה התורה "וחצילו", כל שכן שדי בעדות שכזו כדי לאווסרה על בעלה.

ותמה עליו, שם כן, בטללה כל פרשת רוצחין!

ועוד, שבבדיקה זו מנול את המת!

ולכן נקט, שדי לבודקו מבחן אם היה שלם, ואין צורך לבודקו בכל שמונה עשר הסיבות שמטריפות. וכך ביאר את השאלה: דילמא במקום סייר נקב hei, דהינו מבוזן. ובבריקה זו שיק שיהרג אדם, אלא שרחוק הסיכוי שהעדים יתנו לב לפרטים אלו.

27. ביאר העורך לנר שלא הוקשה לגמרא אלא בא על העיטה, ולא על רוצח, לפי שביארתו תוס', שרבי עקיבא לטעמה, שאין הולכו אחר הרוב, ואם כן פשוט לו שכך נחלקו ורבנן, והולכים אחר הרוב. וכן לשיטת רבינו תם, שם בדקו את העדים אם היה טריפה או שלם, לרבי עקיבא בטללה עדותן.

ויש לפרש, דרבנן סוברים כתענטת תוס', שלולי שבדוקם, היה חייב אף אם לא ידענו פרט זה, ואין עדותן בטילה בכך. אך בבועל את העיטה, מקשה שפיר, לפי שחסר בעצם העדות, ואין נחייבנו? ומתרץ, שלרבנן אין צורך שיראו